

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 150/2022
09.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено организовање игара на срећу из члана 352. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Дарка Милутиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К бр.72/19 од 08.06.2021. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.146/21 од 05.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 09. марта 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Милутиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К бр.72/19 од 08.06.2021. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.146/21 од 05.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику К бр.72/19 од 08.06.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено организовање игара на срећу из члана 352. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, у ..., без примене електронског надзора, с тим да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, па уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, према окривљеном је на основу члана 87. у вези члана 352. став 3. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, тако што је од окривљеног трајно одузет електронски рулет са пет места за седење серијских бројева ..., ..., ..., ... и

Окривљени је обавезан да сходно члану 264. став 1. ЗКП накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.146/21 од 05.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Дарка Милутиновића, а пресуда Основног суда у Трстенику К бр.72/19 од 08.06.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Дарко Милутиновић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те да су засноване на недозвољеним доказима – криминалистичко-техничкој фотодокументацији ПС Трстеник од 06.09.2017. године, потврди о техничком прегледу од 05.05.2017. године и на исказу сведока ББ. Према наводима захтева, криминалистичко-техничка фотодокументација и потврда о техничком прегледу сачињене су противно одредбама Законика о кривичном поступку, обзиром да приликом њиховог сачињавања на лицу места припадници ПС Трстеник запосленима у спортској кладионици „ВВ“ нису предочили у ком својству поступају нити су им показали налог од суда, при чему је приликом предузимања ове радње било нужно обезбедити и два сведока, а што у конкретном случају није учињено, а због чега су ови докази према ставу браниоца прибављени на незаконит начин и исте је требало изузети из списка предмета.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости су, по оцени овога суда, неосновани.

Наиме, према стању у списима, полицијски службеници ПС Трстеник су дана 06.09.2017. године, поступајући по допису Министарства финансија, Пореске управе – Сектор за мењачке и девизне послове и игре на срећу РС, извршили контролу спортске кладионице „ВВ“ ДОО ..., у објекту – локалу који се налази у ..., у улици ... број .., којом приликом су затекли да су у кладионици организоване игре на срећу на четири играчка места у оквиру рулет апарата, за које иста није имала потребне дозволе надлежних органа.

Дакле, у конкретном случају полицијски службеници су извршили контролу спортске кладионице по допису Пореске управе, односно извршили су редовну контролу, а не претрес спортске кладионице, те полицијски службеници нису ни били у обавези да запосленима у спортској кладионици покажу судски налог, нити да обезбеде два сведока. Овлашћена службена лица су том приликом поступала на основу члана 147. ЗКП, уз предузимање потребних мера из члана 286. став 1. и 2. ЗКП, и спроведен је поступак привременог одузимања предмета сходно члану 150. ЗКП, а у складу са свим предузетим мерама сачињена је и криминалистичко-техничка фотодокументација лица места.

Како су, дакле, критичном приликом овлашћена службена лица ПУ Трстеник у свему поступали са наведеним одредбама Законика о кривичном поступку, то супротно наводима захтева за заштиту законитости правноснажна пресуда није заснована на незаконитом доказу.

Као незаконит доказ, бранилац окривљеног означава и исказ сведока ББ, овлашћеног службеног лица ПС Трстеник, који је испитан у својству сведока. Према наводима захтева, обзиром да је овај сведок испитан ван претреса, а о томе нису благовремено обавештени ни бранилац ни окривљени, то је исказ овог сведока прибављен супротно одредбама Законика о кривичном поступку и представља незаконит доказ на коме је заснована правноснажна пресуда.

Врховни касациони суд је и ове наводе захтева за заштиту законитости оценио неоснованим, обзиром да је исте наводе бранилац окривљеног истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде. Како је другостепени суд ове жалбене наводе оценио неоснованим и за свој став – да исказ сведока ББ не представља незаконит доказ, те да се на њему може засновати пресуда, на страни 2 став 5 своје одлуке изнео јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге и упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Из напред наведених разлога, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је поднети захтев одбио као неоснован и донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић